

MORZĘCIN MAŁY - WIOSKA SMAKU ZE SZPINAKU

Jarzab pospolity

Drzewo lub krzew. Dorasta do 15 m wysokości. Ma gładką i jasną korę.

Pędy

Młode pędy owłosione, później nagie. Pączki stożkowate, wydłużone i szarosiwo owłosione. Pączki szczytowe duże, nieco zagięte u góry i niewyraźnie 3-luskowe, boczne pozornie jednołuskowe.

Liście

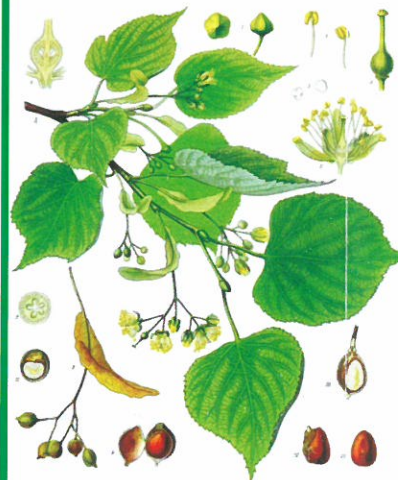
Ulistnienie skrętoległe. Liście nieparzysto-pierzaste, złożone z 9–15 listków, pojedynczo piłkowanych, u nasady całobrzegich. Po roztarciu pachną gorzkimi migdałami. Od spodu za młodu szaro owłosione, później łysiejące. Przylistki wcześniej odpadają wyrastające na końcach pędów pionowo do góry. Jesienią przebarwiają się na kolor od złotożółtego do żółtoczerwonego.

Kwiaty

Zebrane w gęste, owłosione podbaldachy. Kielich 5-działkowy, korona 5-płatkowa. Płatki korony białe, prawie koliste, o długości 4–5 mm, słupki zazwyczaj 3 (zrośnięte z dnem kwiatowym), pręciki liczne.

Owoce

Tzw. owoce pozorne, kuliste, pomarańczowe, czerwone, cierpkie i gorzkie, pojawiają się od lipca do października. Mają długość 7–9 mm.

Lipa drobnolistna

Duże drzewo liściaste, osiągające wysokość do 30 m. Korona jest regularna – szerokojajowata lub kulista. Na młodych drzewach gałęzie są pod dużym kątem wzniesione do góry, a ich kora jest gładka i ma szary kolor. Na starych drzewach konary zwisają w dół, a ich kora jest gruba i nieregularna. Cieńsze gałązki są nagie, brunatnoczerwone.

Liście

Pod spodem nagie, tylko w kątach nerwów mają pęczki rudych włosów. Po górnej stronie są żywozielone, dolna ich strona jest jaśniejsza. Blaszki, z regularnie piłkowanym brzegiem, mają okrągłosercowaty kształt i charakterystycznie zakończony wierzchołek. Są szersze niż dłuższe i lekko wcięte u nasady. Ustawione są skrętoległe. Liście mają średnicę 30–70 mm (wyjątkowo do 90 mm) i brzegi lekko zawinięte do góry.

Kwiaty

Wyrastają pojedynczo lub pęczkami po 2–12, są wzniesione ponad liście. Mają dość długą szypułkę i w dolnej części podługową podсадkę. Całe kwiaty mają jasnożółtą barwę i wydzielają intensywny, przyjemny zapach. Ich pręciki są zbliżone wielkością do płatków korony.

Kalina biała

gatunek krzewu należący do rodziny piżmaczkowatych (Adoxaceae), czasem zaliczany do monotypowej rodziny kalinowatych (Viburnaceae), dawniej także do przewiertniowatych (Caprifoliaceae). Występuje w Europie i środkowo-zachodniej Azji, a odmiany geograficzne rosną także na Dalekim Wschodzie i w Ameryce Północnej. W Polsce kalina koralowa jest pospolita na terenie całego kraju z wyjątkiem Tatr.

Jest rośliną leczniczą stosowaną głównie w leczeniu chorób kobiecych, związanych z problemami zdrowotnymi i bolesnościami w czasie ciąży i menstruacji. Owoce są jadalne, choć surowe są w dużych ilościach szkodliwe dla dzieci i na ogół nie są cenione ze względów smakowych. W krajach byłego Związku Radzieckiego uprawia się jednak odmiany o owocach pozbawionych goryczy i tam mają one większe znaczenie spożywcze. Ze względu na efektywne kwiatostany, długo utrzymujące się owoce oraz intensywnie przebarwianie jesienne liści – kalina jest cenioną rośliną ozdobną.

Dzika róża

gatunek krzewu z rodziny różowatych. Występuje na obszarach umiarkowanych i ciepłych półkuli północnej. Można ją spotkać prawie w całej Europie, na terenach do 1500 m n.p.m., W Polsce jest gatunkiem pospolitym.

Łodyga

Gałązki z silnie, hakowato zakrzywionymi kolcami. Dorasta do 3 m wysokości, jej gałęzie są łukowato odgięte ku ziemi.

Liście

Złożone są z 5–7 jajowato-eliptycznych, ostro ząbkowanych listków o ostro, pojedynczo lub podwójnie piłkowanych brzegach. Są zielone, rzadko tylko sine, nagie lub owłosione.

Kwiaty

Pięciopłatkowe kwiaty, różowe lub białawe są pojedyncze lub zebrane w kwiatostany. wcześniej odpadają.

Owoce

Owoc szupinkowy wielkości 2–3 cm, wydłużony, purpurowoczerwony. Owoce dzikiej róży zwykle są zbierane po przymrozkach, gdyż stają się miękkie i łatwo oddają sok, jednak przemrożenie powoduje niszczenie witaminy C.

ZAPRASZAMY NA NASZĄ ŚCIEŻKĘ EDUKACYJNĄ